

Kérdések és feleletek.

6. Kérdés. A magyar erdészeti irodalom régibb termékei között bizonyára nagy becsű bir az a két munka is, melyet Kanitz Ágost szerint (Die Geschichte der Botanik in Ungarn) Pávai V. Elek „A magyar Alföld futóhomok területeinek befásításáról“ és „Hazánk kopárságainak hasznosításáról“ irt. A tudós szerző nagy hírneve után legalább erre lehet következtetni. Kánitz évszámot nem említ, de úgy hiszem mindkét mű az 50-es években jelent meg. En mindéig nem tudtam rájuk akadni, sem a könyvkereskedésekben, sem a fővárosi könyvtárakban. Valószínű, hogy a szerző más munkáival együtt ezek is megvannak az erdélyi országos muzeum egyesület könyvtárában, sőt nem lehetetlen, hogy erdélyi szaktársaink közül is birtokában vannak valakinek. Ha e feltevésben nem csalódom, kérem az illetőt, szíveskedjék utbaigazítást adni a megszerzésre nézve, vagy legalább közölni vélem a könyvek teljes címét és a megjelenés helyét és évszámát.

Nagy köszönettel venném továbbá t. szaktársaimtól azt is, ha Hubeny József német erdészeti írónak alább felsorolt munkáihoz hozzá juttatnának. E szorgalmas író Magyarország erdőgazdaságának majdnem minden ágáról adott ki egy-egy munkát a 30-as években, sőt a „Gazdasági Lapok“-ban, tudomásom szerint, később magyar nyelven is jelent meg tőle néhány cikk. Önálló művei közül többet már sikerült megszereznem, a következőkre azonban nem akadhattam még rá: „Anleitung zur Bindung und Cultur des Flugsandes in Ungarn. Pest, 1835; „Die Waldanlagen von Mezöhegyes in Ungarn“. Prag, 1834; „Ueber die Wichtigkeit und das Wesen der Forstregulirung“. Pesth, 1835; s végül „Forstwissenschaftliche Mittheilungen“. Ez utóbbi, mint a czimből is kivehető, folyóirat volt s az első füzet egy 1836-ban megjelent könyv borítékán közölt hirdetés szerint 1835-ben, Pesten látott napvilágot. Követte-e az első füzetet több is, nem tudom.

Hubeny egy birtokomban lévő könyvének címlapja szerint, királyi erdőtiszt volt az aradi kincstári birtokokon s 1836-ban felsőbb engedélyvel a kisenői főhercegi uradalom erdőségeinek berendezésével foglalkozott. Úgy hiszem tehát, hogy műveit az aradi kincstári kerület hivatalos könyvtárában, vagy az azon időben szolgált tisztviselők hátrahagyott könyvgyűjteményeiben nem lesz nehéz felkutatni. Szívesen kérem erre az ottani szaktársakat.

Horváth Sándor.

4. Felelet. (Az „Erdészeti Lapok“ II. füzetében közölt 4. kérdésre). Szalajfőzéssel ez idő szerint az ungvári kincstári uradalom is foglalkozik, hol a hamuégetés és szalajfőzés vállalatba van adva, s a vállalkozó a tiszta, kiégetett (calcinált) szalaj után súly szerint fizettetik: métermázsánként 16—17 forinttal. A vállalkozó részére a főzéshez és hamuégetéshez szükséges tüzfát díjtalanul szolgáltatja ki tövön, az erdőben az uradalom. A régebbi időben fenállott sztvnai, kosztrina, lyuttai, lumsúri, t. polenai, perecsenyi és ároki szalajfőzők közül most már csak a perecsenyi van használatban. Ide szállítja a vállalkozó az egész uradalom területén összegyűjtött, fekvő, korhadtt bükkfából égetett hamut kifőzés végett. Az „Erdészeti Lapok“ ez évi I. füzetében erre vonatkozólag közzétett hirdetmény szerint a múlt évben 8529 klg. tiszta, kiégetett szalajt termelt az ungvári uradalom.

T. G.

5. Felelet. Az „Erdészeti Lapok“ megelőző számának 4. kérdése alatt felsorolt régi erdészeti művek közül a báró Eglofstein Béla és Greiner Lajos munkáit már sikerült megszereznem az Országos Erdészeti Egyesület részére. E szerint az ott említettek közül még csak Ploetz Adolf „Homokkötés“ című munkájának megszerzésére nézve kérek szíves útbaigazítást.

H. S.